

16.9.2014

B8-0133/2014

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявление на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност

внесено съгласно член 123, параграф 2 от Правилника за дейността

относно положението в Либия
(2014/2844(RSP))

Хавиер Кусо Пермуй, Неоклис Силикиотис, Пабло Иглесиас, Марина Албиол Гусман, Палома Лопес, Милослав Рансдорф, Сабине Лъзинг, Фабио Де Мази, Костас Хрисогонос, София Сакорафа, Георгиос Картугалос
от името на групата GUE/NGL

B8-0133/2014

Резолюция на Европейския парламент относно положението в Либия (2014/2844(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид резолюция 2174 на Съвета за сигурност на ООН от 27 август 2014 г. относно Либия (S/RES/2174 (2014)),
- като взе предвид резолюция 1970 на Съвета за сигурност на ООН от 26 февруари 2011 г. относно мира и сигурността в Африка (S/RES/1970 (2011)),
- като взе предвид резолюция 1973 на Съвета за сигурност на ООН от 17 март 2011 г. относно Либия (S/RES/1973 (2011)),
- като взе предвид резолюция 2009 на Съвета за сигурност на ООН от 16 септември 2011 г. относно Либия (S/RES/2009 (2011)), резолюция 2017 от 31 октомври 2011 г. относно Либия (S/RES/2017 (2011)), резолюция 2022 от 2 декември 2011 г. относно Либия (S/RES/2022 (2011)) и 2040 от 12 март 2012 г. относно Либия (S/RES/2040 (2012)),
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 23 юни 2014 г. и 15 август 2014 г.,
- като взе предвид резолюцията си от 15 септември 2011 г. относно положението в Либия¹,
- като взе предвид съвместното изявление на специалните пратеници за Либия на Арабската лига, Европейския съюз, Франция, Германия, Италия, Малта, Испания, Обединеното кралство и Съединените щати на 26 юли 2014 г.,
- като взе предвид Мемо 14/0228 на Комисията относно пакета за Либия в рамките на ЕПС от 27 март 2014 г.,
- като взе предвид съвместния доклад на Мисията на ООН в Либия (UNSMIL) и службата на Върховния комисар на ООН по правата на човека от 4 септември 2014 г. относно положението с правата на човека в Либия,
- като взе предвид член 123, параграф 2 от своя правилник,
- A. като има предвид, че в резултат от намесата на НАТО, включително развърщането в Либия на Службата на специалните военновъздушни сили на Обединеното кралство през 2011 г., загинаха невинни цивилни граждани, хуманитарна криза и тежко разрушение, което доведе до пълно дестабилизиране на либийската държава, както и на продължаваща в момента гражданска война; като има предвид, че Либия скоро може да бъде обявена за нефункционираща

¹ ОВ С 51 Е, 22.2.2013 г., стр. 114.

държава;

- Б. като има предвид, че въоръжените битки между либийските политически формации, които продължават почти без прекъсване от юли 2014 г. в Триполи, Бенгази и в други части на страната, водят до по-нататъшно влошаване на условията на живот, разселване на населението и нарастващ брой човешки жертви, включително деца;
- В. като има предвид, че единството на либийската държава е застрашено и че най-малко в три региона (Фезан, Киренайка и Триполитания) съществува реална опасност от отцепничество, ако не започне прилагането на компромисно решение, заедно с процес на помирение;
- Г. като има предвид, че през май 2014 г. бившият либийски генерал Калифа Хафтар започна т.нар. „операция „Достойнство“ за борба срещу Консултативния съвет (Шура) на революционерите от Бенгази (SCBR) – съюз, включващ Ансар ал-Шария, бригади на Щита на Либия (Libya Shield), както и други въоръжени групи;
- Д. като има предвид, че през август 2014 г. международното летище в Триполи беше превзето от въоръжени групировки от Мисрата (Фаджър Либия) и Бенгази (Ансар ал-Шария), които някога бяха финансирани и оборудвани за борба срещу Муамар Кадафи от западните държави и държавите от Персийския залив;
- Е. като има предвид, че оръжията, доставени на бунтовниците, междувременно са се разпространили в цяла Северна Африка и са били използвани при конфликти и за дестабилизацията на държави като Централноафриканската република, Мали и Сирия, а също така са се появили в Алжир;
- Ж. като има предвид, че САЩ може би обмислят нова намеса в Либия; като има предвид, че няколко нощни нападения от неидентифицирани самолети са били насочени срещу силите на Либийската зора в Триполи; като има предвид, че Обединените арабски емирства и Египет са обвинени, че са направлявали тези нападения; като има предвид, че Либия експулсира суданския военен аташе в страната, след като обвини Судан, че транспортира по въздуха оръжия за бунтовниците; като има предвид, че западните съседи на Либия, Алжир и Тунис, подсилват своите граници; като има предвид, че притокът на оръжия в Либия продължава;
- З. като има предвид, че Либия все още е предмет на международното оръжейно ембарго, наложено през 2011 г.; като има предвид, че служители на ООН трябваше да докладват на 15 септември 2014 г. относно всяко нарушение;
- И. като има предвид, че въоръжените групировки в Дарна и Сирт (Sirte) вече изразиха своята солидарност с ИД в Сирия;
- Й. като има предвид, че в Либия бяха проведени избори на 7 юли 2012 г. и на 24 юни 2014 г.; като има предвид, че държавата в момента има два съпернически си парламента, а именно Камарата на представителите, който е резултат от изборите през 2014 г., но беше преместена в Тобрук, след като въоръжени групировки

поеха контрола върху двата най-големи града в държавата, и бившият Общ национален конгрес, което се подкрепя от ислямистките съюзнически въоръжени групировки и е базиран в Триполи;

- К. като има предвид, че през 2011 г. държави – членки на НАТО, оказаха съществена подкрепа на една от страните в гражданската война по време на конфликта в Либия – което представлява нарушение на международното право – като твърдяха, че забранената за полети зона и доставката на оръжия на (т.нар.) бунтовници ще бъде в съответствие с концепцията „отговорност за защита“ (R2P);
- Л. като има предвид, че през юли 2014 г. Мисията на ООН в Либия (UNSMIL), която беше създадена през 2011 г. съгласно резолюция 2009 на Съвета за сигурност на ООН, оттегли своя персонал от Либия поради затварянето на международното летище в Триполи и невъзможността за гарантиране на сигурността и безопасността на UNSMIL; като има предвид, че оттогава насам хиляди либийски граждани, целият персонал и всички активисти на ЕС са отпътували за Тунис;
- М. като има предвид, че според изчисления на UNSMIL поне 100 000 либийски граждани са били вътрешно разселени в следствие на сблъсъците, включително жители на Таварга, които от 2011 г. насам вече са обитавали лагери за разселени лица, като други 150 000 души, включително много работници мигранти, са напуснали страната, за да търсят убежище в чужбина;
- Н. като има предвид, че членове и съюзници на НАТО (а именно САЩ, Франция, Обединеното кралство, Катар и Обединените арабски емирства), и наред с другите, канадското предприятие Aeryon Labs Inc¹ нарушиха оръжейното ембарго, наложено на Либия съгласно резолюция 1970 на Съвета за сигурност на ООН в отговор на продължаващото насилие в Либия;
- О. като има предвид, че през май 2013 г. ЕС създаде граничната мисия на ЕС (EUBAM) в Либия, за да окаже военна подкрепа на либийските органи при защитата и контрола на границите на държавата; като има предвид, че приоритетът на тази мисия е предотвратяване на потока от бежанци и миграция към Европа и поставянето под държавен контрол на нефтените находища и предприятия; като има предвид, че при разходи от 30 милиона евро, EUBAM в Либия е най-скъпата мисия, която е била провеждана някога от ЕС; като има предвид, че половината от бюджета се изразходва за частни охранителни дружества;
- П. като има предвид, че Либия притежава 10-ите най-големи по размер доказаните запаси от нефт в света и най-големите запаси в Африка; като има предвид, че 80% от нейния БВП зависи от нефтения сектор; като има предвид, че производството на петрол беше 1,6 милиона барела на ден преди намесата на НАТО, като тази цифра след това спадна до по-малко от 200 000 барела на ден, и наскоро беше

¹ Канадското дружество Aeryon Labs Inc. достави безпилотни самолети Aeron Scout в Либия, които бяха използвани, за да се помогне на либийските бунтовници по пътя им към Триполи. Обучението за управление на безпилотните самолети беше осигурено от частното дружество от сектора на сигурността Zariba Security Corporation. Вж. <http://www.aeryon.com/news/pressreleases/271-libyanrebels.html>

увеличен на 725 000 при възобновяване на износа, въпреки хаоса в страната;

- P. като има предвид, че командването на военните части на САЩ (AFRICOM) отложи провеждането на обучението от 5 000 до 8 000 либийски войници поради ескалирането на сблъсъците между въоръжените групировки;
- C. като има предвид, че на 14 септември 2014 г. парламентът в Тобрук уволни председателя на централната банка, след като той се опита да предотврати това средства, разпределени за новите законодатели, да напуснат банката;
- T. като има предвид, че плавателен съд, превозващ около 250 мигранти към Европа, е потънал край бреговете на Либия и много пътници са загинали, като са били спасени само 36 души; като има предвид, че повече от 100 африканци са загинали при подобен инцидент през август;
1. повтаря, че осъжда военната намеса в Либия, водена от Франция, Обединеното кралство, САЩ и Канада под егидата на НАТО, която доведе до настоящото положение;
 2. решително се противопоставя на всякаква допълнителна външна военна намеса в държавата; подчертава обаче необходимостта от това всички страни да се ангажират с мирен политически диалог; призовава всички страни да се споразумеят за незабавно прекратяване на огъня, да преустановят сраженията и да се ангажират с отворен за широко участие политически диалог в Либия, с цел да започнат процес на помиряване и да помогнат за възстановяването на стабилността в държавата;
 3. изразява дълбока загриженост относно настоящото икономическо и политическо разделение на държавата, което влошава нестабилното положение на населението; отново заявява своята ангажираност по отношение на суверенитета, независимостта и териториалната цялост на Либия; отново изразява своята подкрепа за неотменимото право на всички народи да имат достъп до и контрол над ресурсите на собствената си държава;
 4. осъжда увеличаващото се насилие в Либия; осъжда използването на насилие, което доведе до голям брой ранени и убити цивилни лица, както и голям брой разселени; призовава за това, отговорните за нарушаването или злоупотребите с правата на човека или нарушаването на международното хуманитарно право да бъдат подведени под отговорност за техните действия;
 5. насърчава държавите в региона, Арабската лига и Африканския съюз да подкрепят незабавното прекратяване на враждебните действия и конструктивния ангажимент за намиране на решение; във връзка с това подкрепя инициативи като тези на Алжир в партньорство със съседите на Либия за започване на национален диалог между враждуващите групировки;
 6. призовава за прекратяване на всякакъв износ на оръжие и всички доставки на оръжие за Либия и региона, за прекратяване на износа на оръжие в държавите от Персийския залив, както и за прекратяване на финансирането за всички

въоръжени групировки от страна на държави от Персийския залив и непряко от западните страни, като има предвид, по-специално, преустановяване на закупуването на нефт от нефтени находища, управлявани от въоръжени групировки; призовава за разследване на случаите на нарушаване на оръжейното ембарго, наложено на Либия съгласно резолюция 1970 на Съвета за сигурност на ООН;

7. припомня факта, че Европейският съюз, много от неговите държави членки и Съединените щати, които в продължение на десетилетия подкрепяха Кадафи, а по-късно – военната намеса на НАТО в Либия, носят особена отговорност за настоящата ситуация в Либия;
8. изразява дълбока загриженост във връзка с хуманитарната криза в Либия, която принуди хиляди бежанци да избягат от страната; насърчава Съвета, Комисията и върховния представител / заместник-председател да предоставят всички необходими финансови и човешки ресурси, които са на разположение, за да се подкрепят бежанците; подчертава необходимостта от осигуряване на подходяща хуманитарна помощ на разселените лица;
9. призовава ЕС незабавно да преустанови своята политика по отношение на бежанците от Северна Африка; потвърждава отново своята позиция срещу Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите – членки на Европейския съюз, и счита, че съгласно принципа на забрана за връщане, заложен в член 19, параграф 2 от Хартата за основните права на Европейския съюз, дейността на агенцията не трябва да води до връщането на лица в Либия или в друга държава, където животът им е изложен на опасност;
10. призовава ЕС да спре мисията EUBAM в Либия, тъй като тя допълнително милитаризира либийската граница и води до смърт на бежанци; счита, че ЕС трябва да изпраща единствено хуманитарна и цивилна помощ в Либия;
11. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на председателя на Европейската комисия, на върховния представител на Европейския съюз по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/заместник-председател на Комисията, на председателите на парламентите на държавите членки, на мисията EUBAM в Либия, на мисията UNSMIL, както и на правителството и на Камарата на представителите на Либия.